

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

The Administrative Student Care System in Hatyai Vocational Colleges
Under Office of Vocational Education Commission

สัชฌกร นวลแก้ว^{*1} และธารินี กิตติกาญจนโสภณ²
Satchakorn Nualkaew^{*1} and Tarinee Kittikanjanasophon²
^{*1-2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
^{*1-2}Faculty of Education, Bangkokthonburi University
email: 6353100110.edu@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามการประเมินจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรเป็นครูในสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 317 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 175 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ของเครจซี่และมอร์แกน และวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามการประเมินของครูจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหาร, งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, อาชีวศึกษาขนาดใหญ่

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the administrative student care system in Hatyai Vocational College under the Office of Vocational Education Commission; and 2) to compare the administrative student care system in Hatyai Vocational College under the Office of Vocational Education Commission, classified by education level, ages and work experiences. This research was a survey research The population were 317 teachers in Hatyai vocational colleges under Office of Vocational Education Commission. The sample were 175 teachers, sample size followed the table of Krejcie and Morgan and stratified random the instrument used a 5 levels a was rating scale questionnaire The data were analyzed by descriptive statistics including percentage, mean, Standard Deviation, t-test and one way ANOVA.

The results of research were found that: (1) the administrative student care system in Hatyai Vocational College under the Office of Vocational Education Commission, overall were and aspeat at

high level; and (2) comparison the about the administratrative student care system in Hatyai Vocational colleges in Hatyai, Songkhla under Office of Vocational Education Commission. According to teachers' assessment classified by teachers' education level, ages and work experiences, overall were different.

Keywords: Administration, The Student Care System, Hatyai Vocational Colleges

บทนำ

สังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีปัจจัยหลายด้านที่ทำให้นักเรียนมีปัญหา ซึ่งตัวนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน และสถานศึกษาต้องพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพตามศักยภาพโดยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนทุกโรงเรียน ทุกโรงเรียนย่อมมีเป้าหมายเดียวกันคือการพัฒนาให้นักเรียนให้เต็มศักยภาพ เพราะนักเรียนคือทรัพยากรที่ทรงคุณค่าของชาติในอนาคต คุณครูจึงต้องช่วยการปลูกฝัง และอบอ้อมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้นักเรียนที่เป็นคนดีด้วย (มธุริน แผลงจันทร์, 2545: 9)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้านเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ทันเวลาทุกวิธีเสริมสร้างทักษะชีวิตให้คำปรึกษาอย่างทั่วถึงตลอดถึงการดูแลช่วยเหลือและสงเคราะห์นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่ประสบปัญหาหรือครอบครัวที่ด้อยโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์รวมพัฒนากระบวนการเสริมสร้างด้านความเข้มแข็ง และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทับกับนักเรียนในวัยเรียนในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจหรือสภาวะทางสังคมรวมถึงเป็นการพัฒนาเครือข่ายผู้ปกครองชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรมและแก้ปัญหาพฤติกรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนเร่งแก้ปัญหายาเสพติดและเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นระบบที่มีคุณภาพสามารถตรวจสอบได้และส่งเสริมให้สถานศึกษาทำงานเป็นเครือข่ายกับสถาบันทางศาสนาผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมคุณธรรมและแก้ปัญหาพฤติกรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนเร่งแก้ปัญหาในโรงเรียนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือการส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหามาให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ที่เข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีทักษะในการดำรงชีวิตรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนชัดเจนรวมทั้งวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูประจำชั้นครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครองชุมชนผู้บริหารและครูทุกคนมีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจนมีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2552: 9)

จากความเป็นมาผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาจึงได้ศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของของสถานศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อนักเรียนและการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสถานศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบ การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียน 2) ด้านการคัดกรอง 3) ด้านการส่งเสริม 4) ป้องกันปัญหานักเรียน 5) แก้ไขปัญหานักเรียน และ 6) การส่งต่อนักเรียน

1. ประชากรและกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูทางการศึกษาของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวนสถานศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคบางใหญ่ และวิทยาลัยการอาชีพหลวงประจักษ์ศิลปาคม จำนวน 317 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 175 คน

2. เครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยสถานภาพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอบางใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) โดยให้คะแนนแต่ละข้อ (Best Khan, 1993, 247) ดังนี้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเพื่อดำเนินการ

3.2 สร้างแบบสอบถามที่ศึกษาแล้วนำมาเสนอประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence: IOC) (บุญชุม ศรีสะอาด, 2553: 64-65) จึงได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.08-1.00

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นครูในสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายช้อกับคะแนนรวมได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเท่ากับ 0.33-0.67

3.5 นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1990:202) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ โดยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถามให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลาและกำหนดวันรับคืนแบบสอบถาม จำนวน 175 ฉบับ และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำนวนทั้งสิ้น 175 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการคำนวณค่าทางสถิติดังกล่าวโดยอาศัยคำนวณจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติดังนี้

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการหาความหมายเป็นช่วงคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553: 102)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เปรียบเทียบตามสภาพโดยการทดสอบค่า (t-test)

5.4 วิเคราะห์ข้อมูล การบริหารงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเมื่อพบความต่างอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติจะตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

5.5 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำในรูปตารางประกอบการบรรยาย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและใช้สถิติ ดังนี้

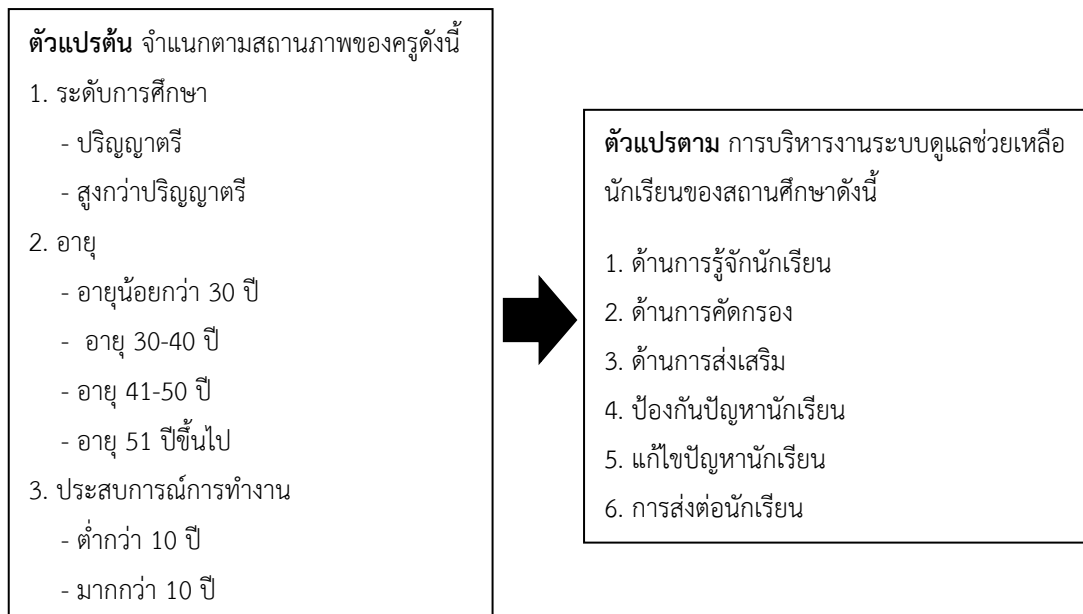
6.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลฟา

6.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสถิติ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของเปรียบเทียบการประเมิน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาหาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบแนวคิดของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา (2552: 13) ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นบทบาทสำคัญ 6 ด้าน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ป้องกันปัญหาของนักเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมา การแก้ไขปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมาก และการคัดกรองอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการคัดกรองอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือครุมีใช้แบบประเมินในการเก็บข้อมูลของนักเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาครุมีการเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และครุมีการเก็บข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียนตามลำดับ

1.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ศึกษาด้านการคัดกรองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครุมีการพิจารณาข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาครุมีการพิจารณาด้านพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และครุมีการพิจารณาข้อมูลด้านครอบครัวนักเรียนอยู่ในระดับมาก และรองลงมาครุมีการพิจารณาด้านการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมากตามลำดับ

1.3 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการส่งเสริมนักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครุมีการใช้กิจกรรมด้านศิลปะในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงอยู่ในระดับมาก รองลงมาครุมีการขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมาก และรองลงมาครุมีการใช้กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหารในการพัฒนานักเรียนอยู่ในระดับมากตามลำดับ

1.4 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการป้องกันปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อยครูมีการชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาครูมีชี้แจงให้นักเรียนทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนอยู่ในระดับมาก ครูมีการชี้แจงให้ฝ่ายปกครองทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนอยู่ในระดับมาก และครูมีการให้ความรู้แก่นักเรียนต่อประเด็นที่เป็นปัญหาของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และรองลงมาครูมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองต่อประเด็นที่เป็นปัญหาของนักเรียนอยู่ในระดับมากตามลำดับ

1.5 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้านการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมากอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูมีการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาครูมีการติดตามผลการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอยู่ในระดับมาก และรองลงมาคือครูมีการประเมินผลการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอยู่ในระดับมากตามลำดับ

1.6 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา การส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูมีการติดตาม และประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาต่อครูแนะแนวอยู่ในระดับมาก และรองลงมาครูมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องในการส่งต่ออยู่ในระดับมากตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน สถิติที่ระดับ .05

2.1 การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การบริหารงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในอำเภอขนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาของครูที่มีระดับการศึกษาการศึกษาต่างกันโดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียน ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามอายุของครูผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) พบว่าการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของครูจำแนกตามอายุของครูที่ต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรู้จักนักเรียน พบว่าต่างกัน ส่วนด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé') ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครูผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันโดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียน ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จากการวิจัย พบว่า ระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านป้องกันปัญหาของนักเรียน ด้านแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการคัดกรอง ด้านการรู้จักนักเรียน ด้านการส่งเสริม และด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของธนู เพียรพิเศษ (2546: 56) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย พบว่า โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับด้านการรู้จักนักเรียน อยู่ในระดับมากโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการใช้แบบประเมินในการเก็บข้อมูลของนักเรียน ครูมีการเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียน ครูมีการเก็บข้อมูลด้านครอบครัวของนักเรียน ครูมีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียน และครูมีการเก็บข้อมูลด้านความสามารถในการเรียนของนักเรียนตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ บังเงิน (2553:76) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนอยู่ในระดับมาก

1.2 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับด้านการคัดกรองอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการพิจารณาข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียน ครูมีการพิจารณาด้านพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ใน ครูมีการพิจารณาข้อมูลด้านครอบครัวนักเรียน และครูมีการพิจารณาด้านการเรียนของนักเรียน ครูมีการพิจารณาข้อมูลนักเรียนโดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ บังเงิน (2553:76) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่าด้านการคัดกรองอยู่ในระดับมาก

1.3 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการใช้กิจกรรมด้านศิลปะในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ครูมีการขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียน ครูมีการใช้กิจกรรมนักศึกษาวิชาทหารในการพัฒนานักเรียน ครูมีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ครูมีการใช้กิจกรรมกีฬาพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ครูมีการใช้กิจกรรมทางศาสนาในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ครูมีการใช้กิจกรรมด้านดนตรีในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ครูมีการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน ครูมีการใช้กิจกรรมค่ายอาสาในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ครูมีการใช้กิจกรรมค่ายอาสาในการพัฒนานักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบรรทม รวมจิตร (2553: 48) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเวียงแก่นวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียนอยู่ในระดับมาก

1.4 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับด้านการป้องกันปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ครูมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ครูมีการชี้แจงให้ฝ่ายปกครองทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ครูมีการให้ความรู้แก่นักเรียนต่อประเด็นที่เป็นปัญหาของนักเรียน ครูมีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองต่อประเด็นที่เป็นปัญหาของนักเรียนตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติยา พลอยเรียง (2554:101) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตอำเภอเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่าด้านการป้องกันปัญหานักเรียนอยู่ในระดับมาก

1.5 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับด้านการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหานักเรียน ครูมีการติดตามผลการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ครูมีการประเมินผลการแก้ไขปัญหาของนักเรียน ครูกำหนดวิธีการในการช่วยเหลือนักเรียน ครูได้รับรู้ และเข้าใจปัญหานักเรียนตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร นันเขียว (2552: 127) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาศาภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ที่เปิดสอนนักเรียนพิการ 2 ประเภท สังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ พบว่าด้านการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก

1.6 การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าระดับการประเมินของครูเกี่ยวกับส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูมีการติดตาม และประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียน ครูมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาต่อครูแนะแนว ครูมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องในการส่งต่อ ครูมีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาต่อครูฝ่ายปกครอง ครูมีการประสานงานต่อผู้เชี่ยวชาญโดยตรงในการช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบรรทม รวมจิตร (2553: 49) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาศาภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเวียงแก่นวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4 พบว่าการส่งต่อนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของครูที่มีระดับการศึกษาการศึกษาต่างกันโดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียน ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามอายุของครูผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่าการการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของครูจำแนกตามอายุของครูที่ต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรู้จักนักเรียน พบว่าต่างกัน ส่วนด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครูผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันโดยภาพรวมไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียน ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริม ป้องกันปัญหานักเรียน แก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน และส่งเสริมการอบรมพัฒนาครูเพื่อให้ความพร้อมในการดูแลนักเรียนอย่างถูกต้อง
2. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการใช้วิธีการที่หลากหลายในการแก้ไขปัญหา นักเรียน ปรับใช้กิจกรรมให้เข้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. สถานศึกษาควรพัฒนาระบบการส่งต่อนักเรียนให้มีความพร้อม รวดเร็ว มากยิ่งขึ้นเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เกิดปัญหาได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น
2. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการอบรมพัฒนาครู และกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดูแลนักเรียนได้ถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ วุฒิวิชญานันต์. (2550). *ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3*. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาดุสิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
- กฤติยา พลอยเรียง. (2554). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตอำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1*. ม.ป.ท.
- ทัศนีย์ ไชยเจริญ. (2555). *การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนู เพียรพิเศษ. (2546). *การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพานพิทยาคม จังหวัดเชียงราย*. ม.ป.ท.
- นภาพร นันเขียว. (2552). *การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่เปิดสอนนักเรียนพิการ 2 ประเภท สังกัดสำนักงานการศึกษาพิเศษ*. ม.ป.ท.
- บรรทม รวมจิตร. (2553). *การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเวียงแก่นวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4*. ม.ป.ท.
- มธุริน แผลงจันทิก. (2545). *การจัดการศึกษาในสถานศึกษาตามศักยภาพผู้เรียน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. ม.ป.ท.
- สมศักดิ์ บั้งเงิน. (2553). *การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3*. ม.ป.ท.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. ม.ป.ท.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. (2553). **หลักการจัดการการศึกษาที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา**. ม.ป.ท.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. (2546). **ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผ่านกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน**. ม.ป.ท.
- Goodman and et al. (2003). **ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความผิดปกติทางจิตใจเยาวชนในชุมชนที่รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้ปกครองครูเพื่อนเยาวชน**. ม.ป.ท.
- Siebs. (1999). **ศึกษาการประเมินผลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียนในการออกแบบโปรแกรมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อป้องกันการลาออกของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแถบชานเมือง**. ม.ป.ท.
- Walton. (2007). **ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาระดับคะแนนในแบบทดสอบมาตรฐานของรัฐซึ่งในโรงเรียนประจำ**. ม.ป.ท.